

PORTA FIDEI

Heer,
in uw handen
beveel
ik mijn geest

Catechese van
paus Franciscus
p. 4

Vrijwilliger
in de kijker
p. 9

Overzicht
van de
programma's

p. 10-11

Terugblik
Bedevaart
Banneux
p. 14

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien

Werkten mee aan dit nummer:

Joris Abts, Jos Decock, Catherine De Ryck, pr. J. Hermans, pr. Karlo Tyberghien, Philippe Van der Sande

Foto's:
Redactie

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Halewijn, Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen

Abonnementen en gegevensverwerking:

Radio Maria
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven
info@radiomaria.be

Bel ons: 016 41 47 47

Beste vrienden,

Binnenkort zullen we naar jaarlijkse gewoonte met veel vertrouwen een Mariathon houden, op woensdag 20 en donderdag 21 november. De Mariathon is een initiatief die we nemen om onze luisteraars en al onze vrienden op te roepen ons te blijven steunen, ook financieel. Bedelen, want ook dat moeten we vaak doen bij Radio Maria, is eigenlijk wel christelijk geïnspireerd. Was het niet Christus die vanop het kruis uitriep: "Ik heb dorst". Natuurlijk gaat het hier over een dorst naar zielen die Christus willen volgen. Radio Maria is een steun aan de oproep van Jezus. En daarom geldt zijn kreet ook voor onze werking die dorst heeft om te evangeliseren en daardoor jullie steun nodig heeft.

In de handelingen van de apostelen lezen we het volgende: "Zij die zijn woord

aannamen, lieten zich dopen. Ze wijdten zich trouw aan het onderwijs dat de apostelen gaven, en aan de onderlinge gemeenschap, het breken van het brood en het gebed. Vrees beving iedereen en er gebeurden vele wonderen en tekenen door toedoen van de apostelen. Allen die het geloof hadden aangenomen, bleven bijeen en bezaten alles gemeenschappelijk. Ze verkochten have en goed en verdeelden dat onder allen naar ieders behoeften. Dagelijks gingen ze trouw en eensgezind naar de tempel, braken bij iemand aan huis het brood, gebruikten samen hun maaltijden in blijdschap en eenvoud van hart, loofden God en stonden in de gunst bij heel het volk. De Heer breidde hun kring dagelijks uit; steeds meer mensen werden gered." (Hand. 2, 41-47)

Het hele project van Radio Maria vinden we eigenlijk terug in deze mooie passage. Het woord aannemen is het eerste dat we doen bij onze radio: het Woord van God laten klinken door de 'stem te zijn bij u thuis'. We doen daarom ook ons best om trouw te zijn aan het onderwijs van de apostelen zoals ze is doorgegeven doorheen de geschiedenis en betrouwbaar bewaard wordt binnen de Kerk. Natuurlijk

EDITORIAAL

doen we dit omringd door de dagelijkse Eucharistie en het gebed. Dat er wonderen gebeuren en tekenen zijn, daar is onze redactie van Radio Maria getuige van. De vele dankbetuigingen en woorden die ons toekomen bevestigen dat vele mensen getroost en geleid worden door het luisteren. We vormen daarom een soort van grote familie die bijeen is, en gezamenlijk het geloof bezit. Om dit ook materieel mogelijk te maken merken we dat er velen ons helpen met een geldelijke steun. Waarvoor zeker ook onze oprechte dank! En zo gaan we verder met onze missie: dagelijks trouw en eensgezind de boodschap van de Kerk uitdragen

naar de wereld met als einddoel vele mensen raken zodat Jezus hen kan leiden naar het eeuwige leven. Mogen wij ook rekenen op jullie steun tijdens onze Mariathon? Luister alvast zeker naar de radio op 20 en 21 november. Alvast van harte dank! Moge Onze Lieve Heer jullie allen leiden en moge de Heilige Maagd Maria jullie blijven verblijden met haar radio.

Zeer genegen in de Heer,
Pr. Karlo Tyberghien

Pr. Karlo Tyberghien
Programmadirecteur

Kerstkaartenactie

Kerstmis is het feest van de vrede, omdat Christus naar ons toe komt met zijn vrede. Dit vervult ons met grote vreugde. Die vrede en vreugde wensen we graag aan elkaar toe, zeker in de periode van Kerstmis en Nieuwjaar.

Uit de ruime kunstverzameling die het moment van de geboorte van de Verlosser uitbeelden kozen we vijf werken uit die Christus centraal stellen.

De kerstkaarten kunnen worden opgevouwen om er een persoonlijke boodschap op te zetten. Op de achterzijde bevindt zich een gebed uit de rijke schat van de kerk.

De kerstkaarten worden u aangeboden per pakketje van vijf voor de prijs van 10 €. De kerstkaarten passen in een gewone enveloppe, die meegeleverd wordt.

Indien u ons tijdens de Mariathon van 20 en 21 november steunt voor een bedrag van 80 € zal u, indien u dit wenst, een pakketje van 5 kerstkaarten worden toegestuurd.

Een pakketje bestellen kan door 10 € of meer over te schrijven op het rekeningnummer van Radio Maria met uitdrukkelijke vermelding: kerstpakket + aantal + stuk(s).

Catechismus is er op maandag, dinsdag, donderdag, vrijdag en zaterdag

om 9u50.

De droevige geheimen van de rozenkrans

van 22 oktober tot 5 november

door Pater Jan Meeuws

De glorievolle geheimen van de rozenkrans

van 7 tot 15 november

door Pater Jan Meeuws

Abraham

op 16 en 18 november

Mozes

op 19 en 21 november

David

op 22 en 23 november

Jesaja

op 25 en 26 november

Johannes de doper

op 28 en 29 november

Jezus

op 31 november

door E.H. Arthur Janssens

GIJ ZULT NIET DODEN

CATECHESE VAN PAUS FRANCISCUS

Paus Franciscus begon op 13 juni 2018 tijdens de algemene audiëntie op het Sint-Pietersplein met een reeks catecheses over de geboden. We geven u in dit en de komende nummers telkens een vertaling van één of meerdere catecheses.

De paus spreekt in deze catecheses niet alleen over de tien geboden maar ook over de nieuwe wet van Christus.

Dierbare broeders en zusters, goedendag!

We zijn aan het tweede deel van de Tien Geboden gekomen. Dat handelt over de relaties met de naasten. Dit gebod, met zijn beknopte en heldere formulering, is een verdedigingswal van de fundamentele waarde in de menselijke relaties. Wat is die fundamentele waarde in de menselijke relaties? De waarde van het leven. Vandaar: niet doden.

Misprijzen voor het leven

Men kan zeggen dat al het kwaad dat in de wereld bedreven wordt, kan samengevat worden als: misprijzen voor het leven. Het leven wordt bedreigd door oorlogen, door organisaties die de mens uitsluiten – in de kranten lezen we en op de televisie zien we daarover veel zaken-, door de handel met de schepping, en door de wegwerpcultuur, terwijl een schandelijk aantal mensen leven in een staat onwaardig voor de mens. Dat

is misprijzen voor het leven en dat is op een of andere wijze: doden.

Een visie, die moet tegengesproken worden, laat het doden van menselijk leven in de moederschoot toe in naam van de eerbied voor andere rechten. Hoe kan een daad genezend zijn, civiel of gewoon menselijk, die onschuldig en weerloos leven bij zijn opbloeien vernietigt? Ik stel jullie de vraag: is het rechtvaardig menselijk leven 'op te ruimen' om een probleem op te lossen? Is het rechtvaardig een huurmoordenaar in te schakelen om een probleem op te lossen? Dat mag niet, het is niet rechtvaardig een mens, hoe klein ook, 'op te ruimen' om een probleem op te lossen. **Het is als het inschakelen van een huurmoordenaar om een probleem op te lossen.**

Angst

Van waar komt dit alles? Geweld en het weigeren van het leven, door wat ontstaat dat eigenlijk? Door de angst. Het onthaal van de ander is een uitdaging aan het individualisme. Denken we bijvoorbeeld

aan het moment wanneer men ontdekt dat het ongebooren leven drager is van een zware handicap. In zulke dramatische omstandigheden hebben ouders nood aan ware nabijheid, aan oprechte solidariteit om de begrijpelijke angst te overstijgen. Vaak daarentegen krijgen ze met grote haast de raad de zwangerschap af te breken. Dat is een manier van spreken: de zwangerschap afbreken, want eigenlijk betekent het 'iemand opruimen', onmiddellijk.

Een zieke baby is gelijk aan iedere noodlijdende op aarde, zoals een bejaarde die bijstand nodig heeft, zoals vele armen die nauwelijks vooruit kunnen. **Hij of zij die als een probleem wordt gezien is in feite een gave Gods die mij kan bevrijden van egocentrisme en mij kan helpen groeien in liefde.**

Kwetsbaar leven wijst ons de uitgang, de weg om ons te bevrijden van een op zichzelf gekeerd bestaan en de vreugde van de liefde te ontdekken. Ik houd halt om te bedanken. De vele vrijwilligers te bedanken. Het sterke Italiaanse vrijwilligerswerk te danken. Het is het sterkste dat ik gekend heb. Dank.

Weigering van het leven

Wat brengt een mens tot de weigering van het leven? Dat zijn de afgoden van deze wereld: geld – je kunt die beter opruimen, want hij kost geld – , de macht, het succes. Dit zijn valse maatstaven om het leven te waarderen. Wat is de enig waarachtige maatstaf van het leven? Dat is de liefde, de liefde waarmee God het bemint! **De liefde waarmee God het leven bemint: dat is de maatstaf.** De liefde waarmee God elk mensenleven bemint. Immers, wat is de positieve betekenis van het gebod "Niet doden"? Dat God 'de minnaar van het leven'

is, zoals we zojuist hebben gehoord in de Bijbellesing.

Het geheim van het leven wordt ons geopenbaard door de wijze waarop de Zoon van God, het heeft behandeld. Hij is mens geworden tot en met de aanvaarding, op het kruis, van de afwijzing, van de zwakheid, de armoede en de pijn. In elk ziek kind, in elke zwakke bejaarde, in elke wanhopige migrant, in elk kwetsbaar en bedreigd leven, is Christus naar ons op zoek, is Hij op zoek naar ons hart om voor ons de vreugde van de liefde open te maken.

Het loont de moeite elk leven te ontvangen want elke mens is het bloed van Christus zelf waard. **Men mag niet misprijzen wat God zo zeer heeft bemind!**

Wij zijn Gods werk

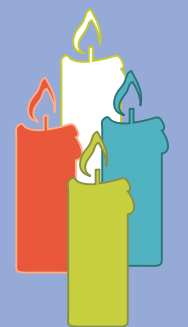
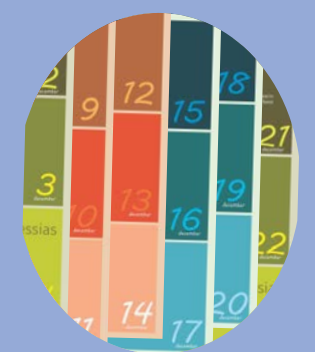
Tot de mannen en vrouwen in de wereld moeten wij zeggen: misprijst het leven niet! Niet het leven van de ander, maar ook niet je eigen leven, want ook daarvoor geldt het gebod 'Niet doden'. Aan veel jongeren moet gezegd worden: minacht je bestaan niet! Stop met Gods werk af te wijzen! **Jij bent Gods werk! Onderschat je niet, misprijst je niet door de verslavingen die je zullen verwoesten en je tot de dood zullen brengen!**

Laat niemand het leven afmeten aan het bedrog van deze wereld. Dat ieder zichzelf en de anderen aanvaardt in naam van de Vader die ons heeft geschapen. Hij is 'minnaar van het leven'. Dat is mooi: 'God is minnaar van het leven'. Wij allen zijn Hem zo dierbaar, dat Hij voor ons zijn Zoon heeft gezonden. "Zo zeer immers heeft God de wereld liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat al wie in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben".

Op 1 december begint de advent met de eerste adventszondag.

Het komende nummer van Porta Fidei zal opgemaakt worden als een **adventskalender**, met voor elke dag van de advent teksten en gebeden uit de liturgie van de advent en met overwegingen waarin de betekenis van deze intense periode van het liturgisch jaar wordt uitgelegd.

ADVENTSKALENDER

Indien u van deze kalender **extra exemplaren** wil bekomen, mag u uw bestelling telefonisch aan ons doorgeven en dit vóór 12 november op het nummer van Radio Maria: **016 41 47 47**

ADVENTSKALENDER

SAN
RENÉ
GOUPIL

SAN
ISAAC
JOGUES

SAN
JUAN
DE LA LANDE

DEELGENOTEN IN HET BLOED

Jean de Brébeuf en gezellen

deel 2

Heiligen geven vaak door hun leven een klare, verhelderende kijk op de waarheden van het geloof en de beleving ervan. Heiligen hebben heel vaak in hun leven blijk gegeven van een bijzondere relatie met het Allerheiligste en met de viering van de Eucharistie. Het levensverhaal van de heilige Jean de Brébeuf en gezellen, die wij op 19 oktober vieren, kan ons helpen om de betekenis van het eucharistisch gebed en het misoffer te begrijpen.

Isaac Jogues zou zijn bloed mogen geven. Op missietocht in 1642 werd hij met een aantal anderen door de Irokezen gevangengenomen en gemarteld. Na zijn vrijlating schreef Isaac in een brief wat hem overkomen was: "Zij verbrandden een van mijn vingers en beten een andere helemaal kapot. De overige vingers, die al gekneusd en gescheurd waren, werden nog eens flink verdraaid ... Ze zijn nog steeds krom en moeilijk te bewegen, al zijn ze nu dan ook al gedeeltelijk genezen. Tweemaal pakte een inlander mij bij de neus om die af te snijden, maar de Heer liet dit niet toe, omdat Hij wilde dat ik zou blijven leven. Ik had nog twee nagels over; die rukten zij met hun tanden af en krabden toen met hun scherpe nagels het vlees eronder open tot op het bot. Wij waren zo enkele ogenblikken een doelwit van hun spotternijen; toen brachten zij ons naar het dorp, dat op een andere heuvel lag. Voordat wij daar aankwamen, moesten wij langs een rij jonge mannen uit het dorp lopen, die met stokken ge-

pr. J. Hermans
wapend waren ... wij liepen achter elkaar. Eerst een Fransman, helemaal naakt, René in het midden, ik als laatste in hemd en broek. Het duurde lang en het was wreed, de kwaden hebben mij op de rug geslagen; niet alleen met stokken maar ook met ijzeren staven die zij van de Hollanders hadden gekregen; een van de eersten gaf ieder met een stuk ijzer zo dik als een vuist en vastgemaakt aan een touw zo'n geweldige klap dat ik dood had kunnen neervallen, als niet de angst voor nog zo'n klap mij de kracht had gegeven om door te lopen. Wij hadden nauwelijks de kracht het podium te bereiken dat in het midden van het dorp was opgericht. René die niet erg lenig was, kreeg zoveel slaag, dat alleen nog maar het wit van zijn ogen te zien was; dit was echter des te aandoenlijker, want hij had gestalte noch luister'. Nauwelijks waren wij op het podium beland of wij werden met een dikke stok drie-maal op de blote schouders geslagen; toen haalden ze het mes uit de schede om de rest van onze

vingers af te snijden. Omdat zij wel gezien hadden, dat ik de achting van de Fransen en de Huronen genoot, begonnen zij met mij, omdat zij mij het belangrijkste vonden. Een oude man en een vrouw kwamen naar mij toe; de man zei tegen de vrouw, dat ze mijn duim moest afsnijden; eerst weigerde zij, maar toen hij bleef aandringen, deed zij het toch. Deze vrouw was een Algonquin, een christenslavin, die enkele maanden eerder gevangen was genomen; zij heette Jeanne ... Ik nam de geampu-teerde duim met mijn andere hand en offerde hem aan mijn levende en ware God, indachtig de offers die ik Hem in zijn Kerk bracht, totdat een van mijn gezellen mij aanraade hem te laten vallen, want anders zouden ze me kunnen dwingen om hem in de mond tenemen en in te slikken. Van René sneden zij de rechterduim af bij het eerste lid. Ik dank God dat zij mijn rechterduim lieten zitten, zodat ik met deze brief mijn paters en broeders kan vragen om voor ons in Gods heilige Kerk te bidden."

Isaac Jogues en de gevangen Huronen werden van dorp tot dorp gevoerd als een vermakelijk schouwspel, waarop de Irokezen hun gruweldaden konden botvieren. "Wij werden weer op een podium gezet en bleven daar de rest van de dag; de nacht brachten wij in een hut door, naakt en zo maar op de grond, vastgemaakt aan kettingen en blootgesteld aan beledigingen en mishandelingen van mensen van beiderlei geslacht en alle leeftijden. Ze wierpen gloeiende kolen en as op ons lichaam, en omdat wij gebonden waren, konden wij die niet afschudden..."

"In verschillende inlandse dorpen had men nog nooit een Fransman of een christen Huroon gezien. Om hun nieuwsgierigheid te bevredigen werden we dus overall heengevoerd.

Het derde dorp bereikten wij wel rustig, maar tot ons groot verdriet zagen wij daar vier Huronen die even tevoren gevangen waren genomen en vreselijk verminkt waren, net als wij. Ik slaagde erin hun geloofsonderricht te geven en hen te dopen: twee op het podium met de dauw die overvloedig op de grote blade- ren van het Turkse graan lag (wij krijgen de stelen als voedsel); de twee anderen aan de oever van een beek, op weg naar een ander dorp. Toen wij daar waren, begon het te regenen en werd het erg koud; wij hadden daar veel last van, vooral omdat wij praktisch naakt waren."

De een na de ander werd gemarteld en gedood. Isaac Jogues werd voortdurend met de dood geconfronteerd. Van het vieren van het misoffer kon geen sprake zijn; daarom offerde hij zich elke dag opnieuw aan de Vader, tot sterven bereid.

God beschikte voorlopig anders. Door toedoen van de Hollanders werd Isaac Jogues vrijgelaten.

Daarop keerde hij voor korte tijd naar Frankrijk terug. Nu stelde zich echter de vraag of Isaac met zijn verminkte handen nog wel het misoffer kon opdragen. De vraag werd voorgelegd aan paus Urbanus VIII, die erop als antwoord gaf: "Het zou niet juist zijn, als een martelaar voor Christus het Bloed van Christus niet zou mogen drinken."

Isaac Jogues zou de kelk met het Bloed nog verder leegdrinken. Hij verlangde terug te keren naar zijn dierbare missie, zijn "bruid van het bloed". Eind juni 1644 was Isaac weer in Canada. Hij had indertijd bij zijn gevangenneming zijn miskoffer in een der hutten achtergelaten. Hij wilde die zo spoedig mogelijk ophalen. En zo vertrok hij naar "het land van het kruis". In zijn laatste brief schreef hij aan een medebroeder: "Mijn hart zegt mij, dat als ik zo gezegend ben, dat ik voor deze missie gebruikt kan worden, ik er niet

naartoe ga om nog ooit terug te keren; het zou mij gelukkig maken als onze Heer het offer zou willen voltooien waar Hij het is begonnen; als het weinige bloed dat ik in dit land heb vergoten een plechtig teken zou wezen van wat ik Hem uit alle aderen van mijn lichaam en hart zou willen geven. Dit volk is met mij verbonden door bloed: met mijn bloed ben ik ermee verbonden'. Onze goede Meester, die het door zijn bloed heeft verkregen, kan, indien Hij dit wil, de deur van zijn Evangelie ervoor openen; ook voor nog vier andere volken in de buurt, die hun bondgenoten zijn. Adieu, beste pater, smee Hem dringend, dat Hij mij onverbrekkelijk aan Zich moge verbinden."

Zijn verlangen ging in vervulling. Nauwelijks was hij in het gebied gekomen, waar hij vroeger gevangengenomen was, of hij werd opnieuw aangehouden, geboeid, geslagen en mishandeld. Omdat tijdens zijn afwezigheid een besmettelijke ziekte was uitgebroken en de Irokezen meenden dat dit te wijten was aan de achtergebleven miskoffer van de missionaris, moest Isaac

Jogues het opnieuw ontgelden. Met een bijl werd zijn hoofd doorkliefd. Het offer van Isaac Jogues werd zo voltooid vlak bij de koffer met de kelk, die het Bloed van Christus telkens opnieuw moest bevatten. Het gebeurde op 18 oktober 1644. De moordenaar bekeerde zich later, liet zich dopen en ontving toen de naam van Isaac Jogues. Was pater Jogues bloedgetuige voor Christus geworden door zijn offerbereidheid, Jean de Brébeuf zou enkele jaren later hetzelfde lot ondergaan. Hoewel de missie onder de Huronen vrucht begon te dragen, werden volk en geloof telkens weer vernietigd door invallen van de Irokezen. Zo werd op 4 juli 1648 pater Antoine Daniël door Irokezen vermoord, vlak nadat hij de mis had gevierd. Ze verminkten zijn lijk, wisten hun handen en gezicht met zijn bloed omdat het uit zo'n heldhaftig hart gevloeid was en wierpen zijn lijk daarna in de vlammen voor het altaar,

waarop hij zojuist het offer van het Lichaam en het Bloed van Christus had gevierd.

Een jaar later zou het zo lang gekoesterde verlangen van Jean de Brébeuf om zijn bloed voor Christus te geven in vervulling gaan. Elke keer, wanneer hij de eucharistie vierde en het Lichaam en Bloed van Christus in zijn handen hield, had hij zijn belofte hernieuwd. De wreedaardige marteldood van zijn medebroeders had zijn bereidheid alleen vergroot. Op 16 maart 1649 viel een bende Irokezen de missiestatie Sint Ignatius binnen; vele christenen werden gevangengenomen. Pater de Brébeuf werd met een confrater, Gabriël Lalemant, vastgegrepen en gemarteld. Eerst rukte men bij de Brébeuf de nagels uit; ze werden ontkleed in de ijzige sneeuw, en met knuppels over het hele lichaam afgeranseld. Toen de Brébeuf werd vastgebonden aan een paal, omhelsde hij die eerst, zoals hij elk jaar het kruis des Heren op Goede Vrijdag had vereerd. Deze paal zou zijn kruis zijn. Men deed hem een halsnoer om van roodgloeiende bijlen en een gordel van boomschors, die gedrenkt was in pek en hars en nu op zijn lichaam in brand werd gestoken. De wreedheid kende voorlopig nog geen einde. Zijn handen werden doorboord en men liet vlammen strijken langs heel zijn lichaam. Daarna scheurden de Indianen stukken uit zijn lichaam om het geroosterd te verslinden. Enkele afvallige Huronen en Irokezen droegen vervolgens kokend water aan, dat zij over zijn grotendeels gevild hoofd gieten als bespotting van het Heilig Doopsel. Bij al die martelingen bleef de Brébeuf onbewogen zonder één kreet van pijn te slaken. Voortdurend was hij in gebed. Juist deze volharding in het gebed ondanks de laagste folteringen tergden de Irokezen bovenmate. Ze werden steeds barbaarser in hun folteringen en verminkingen: de mond van de Brébeuf werd opengescheurd, zijn lippen en tong afgesneden en verbrand. Tenslotte sneed een Irokees met een vlijmscherp mes in de borst van de martelaar en rukte zijn hart

(vervolg op p. 13)

Een katholieke stem bij u thuis!

RADIO MARIA

Vrijwilliger in de kijker

E.H. Gerard Denys

Mag ik mij even voorstellen?

Ik ben geboren te Geluwe (W.VL.) op 22 juni 1936. Ik deed mijn humaniora in het Damiaancollege, trad binnen in de Congregatie van de Paters der Heilige Harten van Jezus en Maria en de altijddurende aanbidding op 8 september 1956. Ik deed mijn Noviciaat en Filosofie te Tremelo, geboortehuis van de H. P. Damiaan en mijn Theologie in het missieseminarie te Zandhoven. Ik werd priester gewijd te Zandhoven op 31 maart 1963. Op 15 augustus 1963 vertrok ik reeds als missionaris naar Congo, daarna naar Colombia en daartussenin deed ik 3 jaar missieanimatie in Kontinenten te Kortrijk. Zo was ik 30 jaar missionaris. In januari 1992 kwam ik terug naar Vlaanderen en werd er pastoor van de H. Hartparochie (Pottelberg) te Kortrijk. Toen P. Damiaan heilig werd verklaard werd de naam van de parochie veranderd in H. Damiaanparochie Ik bleef er pastoor tot in september 2013. Dat is dus gedurende 22 jaar.

Kunt u ons wat meer vertellen over de weg die Jezus met u gegaan is in uw leven?

Wie is Jezus voor mij? Dit is een vraag die me altijd wat emotioneel maakt. Voor mij is Jezus ALLES. En dat was al van kindsbeen af. Op het gedachtenisprentje van mijn vader zaliger (hij was maar 33 jaar toen hij stierf en ik pas 3 jaar) staat gedrukt: "midden in het lijden, blonk toch één vreugdetraan in zijn ogen als hij 's avonds, door al zijn kleine onschuldige kinderen luidop hoorde bidden voor zijn genezing 'onze vader' en vooral als het klein Gerardje, 3 jaar oud, gans alleen luidop bad bij zijn bedje: 'Onze Vader' ". Ik had ook het geluk een zeer gelovige moeder te hebben. Gedurende mijn kinderjaren hebben 2 films mijn prille kindergeloof veel deugd gedaan, nl. de film over de H. Pastoor van Ars en de film over de H. Pater Damiaan. Mijn kinderjaren waren mooie en plezierige jaren, dank zij de Paters van het Damiaancollege. We kregen een gelovige en goede opvoeding. Zo ook mijn vele missionarisjaren in Congo en Colombia. In die periode kende ik vele en mooie, onvergetelijke momenten van ware vreugde en vrede, maar ook momenten waar ik wat de pedalen losliet in mijn gebedsleven door het vele werk. Maar wat ik nooit heb losgelaten of weggelaten was

(vervolg p. 12)

Helpt u Radio Maria in haar missie het evangelie van Jezus

Christus te verkondigen in heel ons land?

Aarzel niet ons te steunen.

Luister naar via de digitale radio via **telenet** kanaal 912 of online op www.radiomaria.be

06:00	Meditatie (Pater Jan Bots)
06:30	Lezingendienst
07:00	Angelus
07:02	Rozenkrans
07:30	Muziek (maandag tot vrijdag) - Bijbellezing (zaterdag & zondag)
07:45	De ochtend bij Radio Maria (behalve op zaterdag en zondag)
08:30	Lauden
09:00	H. Mis
	op zondag om 10u voorafgegaan door 'De rots in de branding': 8u50
09:50	Catechismus

10:30		
	Maandag	De Kerk leeft (Nele Uytterhoeven)
	Dinsdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)
	Woensdag	Radio Vaticaan Live (Kevin Colle) - aansluitend na de H. Mis
	Donderdag	De rots in de branding (Jos Decock)
	Vrijdag	Herhaling van donderdag 20u
	Zaterdag	Nonkel Pater achterna

11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift
12:00	Angelus
12:05	Middaggebed
12:15	Rozenkrans
12:40	Het heiligenverhaal van de dag

13:00		
	Maandag	1e en 3e: Radio Maria op bezoek (Omer Laermans) 2e en 4e: Gebedsgroep Biddende Moeders
	Dinsdag	1e: In gesprek met een religieuze 2e: Het inzicht* 3e: Kerk in nood 4e: Op bedevaart met Maria (Jos Decock)
	Woensdag	1e en 3e: Kathovisie (Marianne Hubin) 2e en 4e: De wereld van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	Donderdag	Klassiekuur (Marc en Marie-Christine Van Hoorick)
	Vrijdag	Kruisweg (aansluitende programmatie: zie vrijdag 14u15)
	Zaterdag	Herhaling van woensdag
	Zondag	Herhaling van dinsdag 18u15

14:15		
	Maandag	Muziek
	Dinsdag	Muziek
	Woensdag	Muziek
	Donderdag	1e en 3e: De Kerkvaders (Nele Uytterhoeven) 2e en 4e: Het archief (Kevin Colle)
	Vrijdag	Om 13u45 Langs de blauwe Donau

15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid
16:10	Lezingen uit Lezingendienst
16:30	Meditatie* (Pater Jan Bots)
17:00	Vespers

17:30		
	Maandag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Dinsdag	Radio Vaticaan*
	Woensdag	Nonkel Pater achterna
	Donderdag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Vrijdag	De week van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	Zaterdag	Radio Vaticaan*
	Zondag	De week van Radio Maria* (Nele Uytterhoeven)

18:00 Angelus		
----------------------	--	--

18:15		
	Maandag	Klassiekuur*
	Dinsdag	1e en 3e: Het inzicht (Marleen Caers) 2e en 4e: Missio werkt (Missio)
	Woensdag	De Kerk leeft* (18u30)
	Donderdag	Herhaling van maandag 13u
	Vrijdag	Klassiekuur*
	Zaterdag	Herhaling van dinsdag 13u
	Zondag	Herhaling van donderdag 20u

19:30 Rozenkrans		
-------------------------	--	--

20:00		
	Maandag	De rots in de branding*
	Dinsdag	De Kerk leeft*
	Woensdag	Gebed met Sant'Egidio
	Donderdag	1e en 3e: Religieuze Poëzie (E.H. Dirk Van der Linden) 2e en 4e: Rijkdom van het geloof (Diane Kets)
	Vrijdag	Radio Maria telefoneert* (Nele Uytterhoeven)
	Zaterdag	Langs de blauwe Donau*
	Zondag	Klassiekuur*

21:00	(Behalve op zondag)
	Het heiligenverhaal van de dag, gevolgd door 'Het Woord Spreekt' *
21:30	Completen
21:45	Heiligen getuigen
22:35	Catechismus* (maandag tot zaterdag)
	Zondag: De kerkvaders (1ste, 3de en 5de week) - Het archief (2de en 4de week)
23:30	Rozenkrans

Tussen middernacht en 6u 's morgens hebben er herhalingen van de verschillende programma's plaats.

(vervolg van p. 9)

de H.Mis, de aanbidding en de biecht naar het voorbeeld van mijn groot idool de H. Pater Damiaan. Dat was voor mij de bron waar ik de kracht en de sterkte haalde om te volharden.

Wat is uw relatie met de H. Maagd?

Mijn levenslang schietgebedje was, is en zal altijd blijven: Jezus, Marie, Jozef, alsook mijn 3 weesgegroeitjes: 's morgens en 's avonds. De dagelijkse rozenkrans: het allermooiste gebed. Maria is mijn lieve moeder, de vrouw die me zo nauw aan het hart ligt, de ware mama die altijd thuis is.

Op welke manier bent u betrokken bij Radio Maria en hoe heeft u Radio Maria leren kennen?

Ik ken Radio Maria van in het begin. We organiseerden in onze parochie Rommelmarkten voor Radio Maria. In die periode gaf ik enkele spreekbeurten over Pater Damiaan. Nu mag ik iedere dinsdagmorgen de Laudan (het morgengebed van de Kerk) met Nele bidden. Ook verzorgde ik wat catecheseprogramma's zoals bv. over de 7 IK-woorden van Jezus en de 7 sacramenten enz...

Wat draagt Radio Maria bij aan uw leven?

Radio Maria helpt mij om mijn gebedsleven regelmatig te onderhouden, mijn geloofsleven wordt er door gestimuleerd en vooral verdiept. Voor mij is Radio Maria een zeer groot cadeau dat op het juiste moment uit de hemel is gevallen.

Waarom denkt u dat Radio Maria belangrijk is voor ons land?

We hebben het tegenwoordig zeer dikwijls over de nieuwe Evangelisatie, een nieuw en vurig elan in de parochies. Radio Maria is een prachtig instrument om dat allemaal te helpen realiseren. Maar om echt te kunnen evangeliseren moet men eerst en vooral zichzelf evangeliseren. Dan pas zal men vruchten kunnen oogsten. Evangeliseren is vooral Jezus zelf leren kennen om zodoende Hem meer te beminnen. Zo zal men anderen Jezus leren kennen en beminnen en dan zal ons land daar de vruchten kunnen van dragen.

LUISTERAARS AAN HET WOORD

HARTELIJK DANK voor de mooie bedevaart naar Banneux, die ik mocht meemaken op maandag 7 oktober, feest van Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans. Dank en PROFICIAT voor dit prachtig initiatief, voor de uitstekende organisatie. Het was een ZEER GESLAAGDE bedevaart, picobello georganiseerd door RADIO MARIA.

René

Mooie bedevaartsdag te Banneux, zeker voor herhaling vatbaar. Ziekenzegening met het Heilige Sacrament was een aangrijpend moment.

MC

Wat een mooie dag mochten we beleven vandaag in Banneux!! Dank voor de mooie balpen, katoenen zakje en het gebeden- & notaboekje... voor het verloten van een dab+ radiootje... en vooral voor het gebed in de mooie eucharistieviering, de lezing en de zegeningen... de lekkere maaltijden!! Voor herhaling vatbaar.

Ilse

Aan alle medewerkers van Radio Maria: onze welgemeende dank voor deze prachtige dag die jullie ons bezorgden!!

Lutgarde

(vervolg van p. 8)

eruit; men dronk het bloed ervan om deel te krijgen aan de kracht, waarvan hij in zijn gelovige heldhaftigheid blijk had gegeven. Zo stierf Jean de Brébeuf, die zo vaak het Bloed van Christus had mogen drinken in het misoffer, doordat hij zijn hart en zijn bloed gaf voor zijn vijanden, juist zoals Christus eens op het kruis.

De martelaren van Noord-Amerika hebben hun bloed gegeven voor Christus, wiens Bloed zij telkens weer mochten ontvangen in het misoffer. Zij vonden kracht in de eucharistie om zich geheel aan Christus te geven. In elke eucharistieviering wordt tijdens het eucharistisch gebed het offer van Christus tot verlossing van de mensheid tegenwoordig gesteld. Brood en wijn worden tot Lichaam en Bloed van Christus. In de mis komt Christus zelf aanwezig in zijn Lichaam dat gegeven wordt en zijn Bloed dat vergoten wordt tot vergeving van de zonden.

Van de gelovigen die deelnemen aan de eucharistieviering, aan het misoffer, wordt eigenlijk zo'n offerbereidheid gevraagd, dat zij zichzelf met en in en door Christus als een offer aanbieden aan de Vader. Wie de eucharistie viert mag delen in het offer van Christus.

De jezuïeten-missionarissen van Canada hebben het misoffer zo'n centrale plaats in hun leven gegeven, dat hun eigen leven een God welgevallig offer is geworden. Wie de eucharistie viert, wordt verenigd met Christus, de offeraar en het offerlam. Hij mag zo delen in het lijden van de Heer, dat zijn eigen lijden anderen ten goede komt. Het bloed van de martelaren is vruchtbaar, omdat het Bloed van Christus vrucht draagt. De moordenaars van de jezuïetenmartelaren bekeerden zich; de viering van de eucharistie werpt vruchten af voor het leven van zondige mensen.

KOM HEER JEZUS

De jaarlijkse actie voor de noden van onze radio

40 uur radio maken

40 uur van aanbidding

op woensdag en donderdag

20 en 21 november 2019

De mariathon start op woensdag 20

november om 6u30 met het bidden van de

Lezingendienst. De mariathon wordt afgesloten

om 22u30 met de zegen van het H. Sacrament.

Dagelijkse Eucharistieviering om 09:00 (zondag om 10:00)

Angelus

07:00
12:00
18:00
24:00

Getijdengebed

06:30 Lezingendienst
08:30 Laudan
12:05 Middagebed
17:00 Vespers
21:30 Dagsluiting

Rozenkrans

07:05
12:15
19:30
23:30

Dagelijks 'Uur van de Goddelijke Barmhartigheid' om 15:00

Maria is te Banneux verschenen als de Maagd der Armen. Priester Karlo, de programmadirecteur van Radio Maria, legde in de lezing die hij gaf tijdens de bedevaart op 7 oktober te Banneux de betekenis uit van de naam waarmee de heilige maagd Maria zich heeft kenbaar gemaakt te Banneux.

Goede vrienden, Banneux, een plaats van genade, een plaats van een verschijning, een plaats waar Maria écht tegenwoordig is, waar Maria voor ieder van ons gekomen is. Maria is gekomen als 'Maagd der armen'. Armen, en daar gaan we het vandaag even over hebben. Voor degenen die mij misschien wat beter kennen, ik hou enorm veel van de heilige pastoor van Ars. Het kleine pastoortje van Ars die heel lang in zijn parochie heeft gewerkt om de mensen terug tot geloof te brengen, want het geloof in zijn parochie was volledig verdwenen. Volledig. Maar dankzij zijn werk, zijn eigen geloof, zijn gebed, zijn vertrouwen, heeft hij het geloof terug aangewakkerd. Op een gegeven moment zei iemand tot de bisschop van de plaats waar de pastoor van Ars tewerk was: "als ge uw bisdom wil bekeren, zorg er dan voor dat ge één of twee pastoors hebt als de 'pastoor van Ars". Wel, het zou misschien goed zijn moest dat ook eens in ons land gebeuren: dat er mensen zijn – en ik heb het niet alleen over priesters – die een zodanig diep geloof hebben, die

een zodanig sterk vertrouwen hebben, dat de andere mensen daarvoor in hun geloof aangewakkerd worden of terug het geloof zouden opnemen. Voor velen misschien het geloof van hun kinderjaren of voor anderen zelfs het geloof dat ze nog nooit hebben gekend. Maar het geloof is iets dat we hebben gekregen op de dag van ons doopsel als een geschenk, als een rijkdom.

Elke mens is een arme

Maria is hier in Banneux gekomen als de Maagd der armen en tegelijkertijd hebben wij allen, soms zonder het te beseffen, een zeer grote rijkdom in ons hart en dat is het geloof.

Het zou mooi zijn moesten wij straks van Banneux terug weggaan met een versterkt geloof, misschien zelfs met nieuwe inzichten. Een inzicht in wat Jezus écht van ons verlangt.

Ik sprak even over de pastoor van Ars. Hij zei heel duidelijk: "Elke mens is een arme." (...) Maar er zijn twee manieren om deze armoede die we hebben te beleven. Ofwel beseffen we dat, ofwel beseffen we dat niet.

De armsten onder ons, die hebben het gemakkelijker om het echt te beseffen dat ze arm zijn. Anderen die het misschien breder hebben, die meer in luxe leven, die hebben het moeilijker om te beseffen dat ook zij arm zijn, maar we zijn het allemaal.

Voor de mensen die het niet beseffen is er één oplossing: het stille gebed. Die mensen gaan dat niet weten en ze moeten dat niet weten, maar op een dag gaan ze het misschien wel voelen, want er heeft iemand voor hen gebeden. U, misschien. U hebt misschien gebeden voor iemand aan de andere kant van de wereldbol die op dit moment in rijkdom leeft, maar die niet beseft dat hij ook arm is, want we zijn allemaal arme mensen. En dat kan een roeping zijn: uw leven geven, uw ziekte opofferen, uw gebed opdragen, voor die andere die denkt rijk te zijn, maar die nog niet beseft dat ook hij of zij arm is.

Degenen die het niet beseffen, daar moet voor gebeden worden. Maar wat met degene die het wél beseffen dat ze arm zijn, want we zijn allemaal arm. Voor zij die het wel beseffen zijn er ook weer twee mogelijkheden. Ofwel leggen we ons daarbij neer en dat is een goede keuze. Ofwel niet. Er zijn mensen, die dan zoeken om toch rijk te worden, maar ze zoeken het in het materiele. Zij die beseffen dat ze arm zijn zoeken vaak nog rijker te worden, geld te verzamelen. Maar het gaat niet alleen over geld, het gaat ook over andere zaken. Alle soorten affecties. Alles! Op zoek gaan om te bezitten, op zoek gaan om iets te hebben... Maar dat is niet de goede weg. De goede weg als we beseffen dat we arm zijn – en hopelijk beseffen we het allemaal – dat is om wél te zoeken naar een rijkdom, maar alleen dáár waar er gezocht mag worden naar een rijkdom en dat is bij God. Dat is ook de boodschap hier in Banneux.

Jezus is de bron van onze rijkdom

Wanneer Maria hier verscheen als Maagd der armen vroeg ze aan Mariette: "Ga naar de bron". Ze had er eventueel nog die twee woorden kunnen bijzeggen: "Ga naar de bron van rijkdom." En die bron is Jezus zelf. Ga naar de Bron en dan pas weet je wat échte rijkdom is. De Maagd der armen komt ons bijstaan in het besef dat wij arme mensen zijn om ons terug bewust rijk te maken van het geloof. Wij moeten dus onze rijkdom zoeken bij God en dan pas kunnen we rijk worden. Rijk zijn aan genade, rijk aan eeuwig leven.

Maria, wanneer ze hier verscheen, is gekomen voor alle volkeren, voor alle naties. Ze heeft het ook expliciet gezegd dat ze hier gekomen is voor alle volkeren. Ze zegt dus niet voor iedereen, maar dat bedoelt ze natuurlijk wel. Maar in de plaats van te zeggen 'voor

iedereen, afzonderlijk' – want we zijn allen individuen, die allemaal een heel mooi levensverhaal hebben voor God, die allemaal waarde hebben in de ogen van God – gebruikt Maria niet het woord 'iedereen', maar Maria zegt: 'voor alle volkeren, voor alle naties'. Maria is gekomen voor de gehele mensheid. Vermits we allemaal arme mensen zijn hebben wij allen iets gemeen. De één is niet meer dan de ander. We zijn gelijkwaardig. Wij hebben dezelfde waarde in Gods ogen.

We zijn niet gelijk. De een is vrouw, de ander is man, of men dat nu wil veranderen – dat probeert men soms te doen – in Gods ogen zijn we ofwel een man, ofwel een vrouw. Ofwel iemand die ziek is, ofwel iemand die gezond is. Ofwel iemand die méér lijdt, ofwel iemand die minder lijdt. We zijn verschillend. Die verschillen mogen gezegd worden. Maar dat neemt niet weg dat we dezelfde waarde hebben in Gods ogen. In Gods ogen tellen we allemaal. Er bestaat een psalm waarin men zegt: 'Bid tot God, dank u God voor het geschenk dat ik ben.' Elke dag zouden we dat moeten herhalen, 's avonds vóór het slapen gaan, 's morgens bij het opstaan: "God, dank U voor het geschenk dat ik ben! Dank U!" Ja, misschien ben ik ziek, misschien kan ik niet veel meer doen, misschien ben ik eenzaam, misschien lijd ik heel veel... Toch zeggen: "Dank U Jezus voor het geschenk dat ik ben." Beseffen wij genoeg dat wij een geschenk zijn, een geschenk dat God heeft gegeven aan deze wereld, met ieder zijn taak, hoe verschillend wij ook mogen zijn. Dus ja, we zijn allemaal verschillend, maar we zijn gelijk, gelijkwaardig in Gods ogen en dat is omdat wij toch allemaal arme mensen zijn. We hebben iets gemeen: we zijn allemaal arme mensen.

De eucharistie: bron en einddoel

Wij moeten naar de bron gaan en die bron is Jezus. In de kerk hebben we een mooi concilie gekend, het Tweede Vaticaans Concilie, waarvan velen – onterecht – soms kritiek hebben uitgesproken. In de eerste plaats zou het misschien goed zijn om u eens af te vragen: 'wie van ons hier heeft alle decreten van het begin tot het einde van het Tweede Vaticaans Concilie gelezen?' Het zijn er maar weinigen, héél weinig. Het zou mooi zijn om dat eens te lezen, want dan zullen we beseffen dat de kerk net, ook in het Tweede Vaticaans Concilie, de rijkdom van het geloof heeft meegegeven en heeft aangetoond dat het geloof dat wij hebben ontvangen echt wel een rijkdom is dat wij moeten koesteren. Maar in ons land zijn er velen vergeten dat ons geloof een rijkdom is, een schat aan genaden. Velen hebben God daardoor verlaten, want ze beseften niet dat ze arm waren. Velen hebben

BEDEVAART BANNEUX 7 OKTOBER 2019

niet gezocht om rijk te worden – terwijl ze arm waren – om rijk te worden bij God... en dus ja, wij zijn de bron vergeten. En het Tweede Vaticaans Concilie heeft ook iets ‘de bron’ genoemd. De bron en tegelijkertijd het doel en dat is de eucharistie. Van de eucharistie zegt het Tweede Vaticaans Concilie: dat is de bron van elk christelijk leven en tegelijkertijd is dat het doel! Ik vind het mooi dat sommige mensen ‘s morgens naar de eucharistie gaan, want daar legt men de nadruk op de bron. Onze dag beleven als een christelijk leven die uitvloeit uit de eucharistie, als bron. Maar ik vind het ook even mooi als men ‘s avonds naar de mis gaat. Na een dag van werk, een dag van ziek zijn, ‘s avonds naar de mis gaan om daar naar de Heer te kijken als ons einddoel, want Jezus is alles: zowel het begin als het einde, de Alfa en de Omega. Het begin en het einde, de bron en het doel.

Jezus is aanwezig in de eucharistie

En dus, wanneer Maria hier zegt: “Ga naar de bron”, dan bedoelt zij Jezus. Maar Jezus is gelijk aan eucharistie. De eucharistie wordt in ons land vaak gereduceerd tot een gezellig samenzijn, maar ik moet u teleur stellen. Dat is het niet! De eucharistie is niet alleen samenkomen. De eucharistie is niet gezellig samenzijn. De eucharistie is bij God komen. De eucharistie is samenzijn met God en dat mogen wij met meerderen doen zoals vandaag. De eucharistie, die hebben we hier samen gevierd, opgedragen. We waren samen, maar bij GOD en niet alleen bij elkaar. Wat moeten al die armen bij elkaar samen doen, terwijl ze dan hun rijkdom vergeten? Neen, de echte rijkdom van de eucharistie zit hem net in die aanwezigheid van Jezus, op het altaar, in ons hart als we Hem ontvangen tijdens de communie, maar dat is onze ware rijkdom. Als Maria dus zegt: ‘Ga naar de bron.’, dan moeten we naar Jezus gaan en hoe doen we dat écht in deze wereld? Met de eucharistie. Want dat is het geschenk dat Jezus aan ons heeft gegeven tijdens het laatste avondmaal: “Doe dit ter Mijner gedachtenis.” Doe dit! Het is iets actief.

De heilige pastoor van Ars – waarover ik al sprak – die heeft ooit een homilie gehouden in zijn parochiekerk – er zaten misschien evenveel mensen als hier, hoewel de kerk stukken kleiner was – maar hij hield een homilie van wel twintig minuten lang waarin hij maar enkele woorden heeft gezegd en alleen maar die herhaald. En hij zei met een wijzende vinger: “Hij is daar. Hij is daar. Hij is daar.” en hij wees naar het tabernakel. Dáár is de bron! “Hij

is daar!”, twintig minuten lang. Ik zou dat eigenlijk ook kunnen doen, dat is gemakkelijk voor mij, maar misschien heel repetitief, heel herhaaldelijk. Maar eigenlijk zou dat het enige moeten zijn dat wij zouden moeten prediken als priester: “Hij is daar, midden onder ons!”. Beseffen wij dat genoeg? Als wij binnenkomen in een kerk, kijken we eerst van: ‘wie is hier al? Kijken we eerst naar degene die naast ons zit? Of kijken we direct naar Jezus? En dan denk ik: ‘in ons land zijn er velen dat vergeten, de aanwezigheid van Jezus.’ Ja ze spreken dan wel symbolisch: Ja, Jezus is met ieder van ons – en dat is ook wel allemaal waar – maar ze vergeten het belangrijkste: Hij is er ook letterlijk, écht! Het brood gebroken op het altaar, het brood ontvangen tijdens de eucharistie, dát is onze bron. Niet een symbool, het is Jezus. En dat beseft, dat moeten we allemaal hebben. En ik heb al verschillende wensen uitgedrukt voor als we van hier terug naar huis gaan, dan hoop ik dat we allemaal vreugdevol zijn, dat we ons geloof hebben versterkt, maar vooral dan het geloof in de Eucharistie, in de aanwezigheid van Jezus. En in elke kerk waar je komt, groet éérst Jezus. In elke kerk waar je komt, zeg gewoon simpel zoals een arme mens het zegt: ‘Goeiedag.’ Heb het beseft dat Jezus ons NIET heeft verlaten. Sommigen zeggen mij wel eens: ‘Het lijkt alsof Jezus hier weg is uit ons land, God is niet meer aanwezig, Hij wordt overal verdreven...’ En ergens klopt dat, maar tegelijkertijd: het is ons geloof die misschien verdwenen is. Want ons geloof vertelt ons nochtans dat Jezus hier echt is. Ook vandaag en wij moeten ons daar terug meer bewust van worden. En het Tweede Vaticaans Concilie heeft dat beschreven als de bron en het doel van ons christelijke leven. De bron, omdat daaruit alle genade vloeit. Het doel, omdat we daar naartoe moeten en dat is onze keuze. Dat is die vrije wil die God aan ons heeft gegeven. Wij moeten naar Jezus gaan, terwijl wij weten dat Hij ook naar ons komt, maar aan ons om het toe te laten. Elke dag opnieuw in uw persoonlijk gebed, zeg ‘ja’ aan Jezus. Spreek tot Hem. Ga tot Hem en wees bewust dat Hij naar ons komt.

De naam van Jezus

Er was eens een Kerkvader in de eerste eeuwen na Christus en die had een heel leven gebeden. Hij was een echte levende getuigenis van het gebed tot Jezus. Hij sprak de naam Jezus constant uit. Bij deze, even tussen haakjes – en dat is misschien een kritische noot, soms mag dat eens. Er zijn priesters die tijdens het preken nooit één

keer de naam van Jezus uitspreken. Dat is heel jammer. Want als er iemand moet verkondigd worden, en tijdens de homilie vooral, dan is dat natuurlijk Jezus. Jezus moet zodanig in het hart gegrift staan. Wel, die Kerkvader, was een levendig getuigenis van Jezus. Hij zei vaak: “Jezus is in mijn hart.” Jullie kennen misschien de praktijk van het Jezus-gebed, het constant herhalen van de naam van Jezus. ‘Heer Jezus, ontferm U over mij.’ of gewoon: ‘Heer Jezus.’ Onlangs is er een zeer goed programma geweest op Radio Maria, met de titel ‘Rijkdom van het geloof’ dat sprak over het Jezusgebed.

Deze Kerkvader, over wie ik het heb, was een levend getuigenis, want hij sprak heel de dag tot Jezus en bad: ‘Jezus, ontferm U over mij.’ ‘Jezus... Jezus... Jezus...’ Op een dag wordt hij veroordeeld en sterft als martelaar. Hij wordt voor de leeuwen gegooid. De leeuwen verscheuren natuurlijk zijn lichaam en hij sterft. Achteraf zeiden velen van zijn leerlingen: ‘Die man was echt gelukkig, hij leefde met en door Jezus. Door Hem, met Hem en in Hem. Hij leefde met Jezus.’ En ze herinnerden zich toen dat hij gezegd had: ‘Jezus, die woont in mijn hart.’ Ze hebben toen het hart gevonden dat net niet door de leeuwen verscheurd was. En op dat hart stond er in letters: Jezus. Het is een stichtend verhaal, waar ik de werkelijkheid wel van geloof, maar dat laat ik aan ieders vrijheid. Maar het is stichtend omdat het ons tot inzicht brengt. Inzicht in wat de essentie is én van ons leven, én van ons hart, én van ons geloof en dat is die naam van Jezus. Dat is die bron waar Maria ons naartoe wil leiden, zoals ze hier in Banneux doet. Aan ons dus om onze armoede te begrijpen en te beseffen. Aan ons om de nodige stappen te zetten om naar Jezus te gaan als bron en als einddoel en dit zeer speciaal in de eucharistie door altijd met zorg en bewust de eucharistie te beleven. Want, vergeet niet, Hij is daar! Hij is daar. Hij is daar...

Amen.

ZOEK DE 5 VERSCHILLEN

(Oplossing in het volgende nummer van Porta Fidei)

Oplossing van de puzzel van oktober 2019

GEBED VOOR DE OVERLEDENEN

Maria, hemelse Moeder ontferm u over onze overleden broeders en zusters, vooral over hen die Gods Barmhartigheid het meest nodig hebben.

Wees de voorspreekster voor hen die ons hebben verlaten opdat in hen het werk van de zuiverende liefde vervuld wordt.

Moge ons gebed, verenigd met het gebed van de hele Kerk, hen de vreugde geven die elk verlangen te boven gaat. En moge ons gebed ook hier op aarde vertroosting en kracht schenken aan hen die beproefd worden door de verlatenheid.

Moeder van de Kerk, help ons, bedevaarders op deze aarde, om elke dag beter te leven met zicht op onze overgang naar de verrijzenis. Genees ons van elke wonde van het hart en de ziel. Wij richten ons tot de hemel die geen oog kan zien. Maak van ons getuigen van het onzichtbare. Maak van ons apostelen van hoop gelijk wakers hunkeren naar de dageraad.

(Dit gebed wordt iedere vrijdagmiddag na de rozenkrans gebeden op Radio Maria)

Maria, toevlucht van de zondaars en koningin van de heiligen, verzamel ons allen voor het eeuwige Pasen, om te leven in eenheid met de Vader en de Zoon, en de Heilige Geest, voor de eeuwen der eeuwen.

Amen.

